

ობენ სოფლის ნაწარმოებისას, ვიდრე რკინის გზითა და 3) გზა-ტყევილის (მოსეს) ფული აღარ გადაჰდეს საქონლისა და ცხვრის პატრონებს, როდესაც ერთის ადგილიდან მეორეზე გზა-ტყევილით საქონელი და ცხვარი გადაჰყავთ.

ჩვენს მკითხველებს ესხამებათ, რომ «ძვეკეში» გამოდის სწორედ რევიანი გაზეთი, სახელად «თერგი» (Терекъ). ამ გაზეთს დღემდის ცენზორი ძვეკეშივე ჰყავდა, მაგრამ ეხლა ცენზურა ამ გაზეთისა ობილისში გადმოუტანიათ, ისე როგორც «შრომის» ცენზურა გადმოიტანეს, — განსხვავება მხოლოდ ეს არის, რომ «შრომა» კვირაში ერთხელ გამოდიოდა და «თერგი» კი კვირაში სამჯერ გამოდის და მთუთისისკენ ზამთარში გზა მინც არ იკრება და ძვეკევიდამ ობილისში გამოგზავნილი კორექტურის ფურცლები კი შეიძლება ხშირად ზევე ქვეშ მოჰყვეს!

სოფელს სუჯუნას კინალამ ტისა-მსლარის საქმის მზგავსი აზბაგი მომხდარა. მრთს კაცს ჰყოლია ექვსის წლის მუნჯი და მოუნდომნია თავი დამ მოშორება; გაუტანებია ავაზაკებისათვის დასაღრჩობად. ავაზაკებს ბავშვი ორი დღე ძულაშში ჰყოლიათ. ამ დროს გავარდნილა ხმა — ურიებმა ბავშვი აწვალესო და სუჯუნალები შესცივნიან საბრალო ურიებს და მათი ცოლშვილი სულ აუწიოკებიათ. სუჯუნის ახლო მდებარებს სოფ. მწერა. ამ სოფელსაც ნდომებიან ურიების აკლება, მაგრამ მეორე დღეს ბავშვი უკანვე მოუყვანიათ და ურიები ამით გადარჩენილან. სუჯუნალები ჩამოსულან მთუთისის გუბერნატორთან ამ უმზგავსო საქმის თაობაზედ საჩივრებად და სათხოვნელად, რომ შემდეგში მანც ხალხი გაათხილან.

მთუთისი დამ გვეწერენ: სწორედ იშვიათი რამ იყო ის მწუხარება, რომელიც აღმოუჩინა აქაურ კათოლიკეთა მრევლმა თავის სულიერ მამასა, იოანე პეტროვსა, რომელიც იქმნა გადაყვანილი თავის მალალ ღირსების გამო სარატოვში სასულიერო სემინარიის ინსპექტორათა.

ბუშინ გამოემშვიდობენ მას გიმნაზიაში და პროგიმნაზიაში მოსწავლე შეგირდები და დღეს სამრევლონი; ემშვიდობდენ ეკლესიაში, ეკლესიის ეზოში, მონასტერში; ემშვიდობდენ მას ცრემლითა და მწუხარებითა. რკინის გზის სტანცია საესე იყო კათოლიკეებითა, რომელნიც შესცქეროდენ და გარს ეხვეოდენ სიყვარულით და მწუხარებით შორისკენ გამგზავრებულს თავიანთ სულიერს მამას.

ლაიკრა წასვლის ზარები; ცრემლით დაუკონეს მას ხელები; ამ გამომშვიდების შემდგომ ბევრმა მოისურვა მისი გაცილება რიონის სტანციაში. ძლივს მოასწრეს ბილეთების აღება; ევაგონები აივსო დაღონებული კაცებით და თვალ-ცრემლიანი ქალებითა.

რიონის სტანციაზედ რომ მოვიდა ქალაქისკენ მიმავალი მატარებელი, შეგროვდა მრევლი ერთ განაპირზედ თავისუფალ ადგილს; მოვიდა მოძღვარი, შემოეხვიენ მას გარშემო როგორც შეილებით საყვარელ მშობელ მამასა; მოძღვარმა შეაფერა ღმერთსა თავის სამრევლო; მრევლი ატირდა და შეიქნა ერთი საზოგადო ცრემლის ღერა... სტიროდენ მშობლები, რომ მათ შორიდებთ თავიანთ შეილებს კეთილად აღმზრდელი; სტიროდენ გაჭირებულნი და შეწუხებულნი, რომ მათ შორიდებოდათ დიდი მოწყალე და დიდი ნუგეში... შესწუხდა მოძღვარიცა თავის მრევლის ამოდენის მწუხარებითა და აუტორდა მასაც სიყვარულით საესე მიმობრიული გული და შეიქმნა ერთი ისეთი საზოგადო ტირილი, რომ უცხო მაყურებელიც კი სწუხდებოდა მათის ყურებითა. — მოძღვარი შევიდა ევაგონში; დაიკრა მესამე ზარი; ერთი კიდეც გადმოხედა მან მწუხარებით თავის მრევლსა, ატირდა და ისე ატირებული გაიტაცა რკინის გზაზედ მატარებელმა...

ღაღონებული მრევლი დაბრუნდა შინისკენა.

რით შეიძინა ამ მოძღვარმა ესოდენი სიყვარული თავის მრევლისა ხუთი-ექვსი წლის განმავლობაში?

მით რომ ის იყო ნამდვილი სამაგალითო სულიერი მამა თავის მრევლისა. ის იყო შემკული მრავალ გვარ ღირსებითა: იყო თავდადებული თავის სამრევლოს სულიერ მოსამსახურებისთვის; იყო უანგარო, დაუზარებელი, გულკეთილი და დიდი მშრომელი; იყო ენამეტყველი, შემბრალებელი და დიდი მანუგეშებელი გაჭირებულთა; მას ჰქონდა შესრულებული სწავლა ჯერ აქაურ გიმნაზიაში და შემდგომ ამისა უმაღლეს სასულიერო სასწავლებელში, და, სწავლით შემკულ გონებით და სიყვარულით საესე გულითა, მას ჰყავდა ისე მიზიდული ყმაწვილები, რომ ესენი ისე შესცქეროდენ მას, როგორც თავიანთ საყვარელ კეთილ მზრუნველსა და სულიერ მამასა.

აი ის ღირსებანი, რომელნიცა ჰხდინა მღვდელსა ჰუმარიტ სულიერ მამათა და აი ცრემლი მთელის მრევლისა, რომელიც ამტკიცებდა მის ამ გვარ ღირსებათა.

ამავე ღირსეულ მამაზედ იქილამვე გვეწერენ: უმთავრესი ღირსება ღონ-იოანესი იყო მისი დაუზარებელი და დაუღალავი შრომა ყმაწვილების აღზდაში. კათოლიკე სკოლებმა მის წინამძღვრობაში მიიღეს ეროვნული სახე. ღვინას მიეცა სკოლებში ის მნიშვნელობა, რომელიც მას კანონიერად ეკუთვნის. მრევლი ცდილობდა მის დატოვებას მთუთისში, მაგრამ ყოველივე მეცადინეობა ამაოდ დარჩა. მთხი თხოვნა მრევლისა, რომელიც იყო გაგზავნილი ეპისკოპოსთან უპასუხოდ დასტოვებს. ჩვენი სურვილი დღეს მხოლოდ ის

არის, რომ მისი მოადგილე შეუდგეს იმ მიმართულებას, რომელსაც ადგა პატივცემული ღონ-იოანე. არა მხოლოდ ზნეობრივი განვითარება უნდა ჰქონდეს მას სახეში, არამედ თავის მრევლის აწმყო და მომავალიც.

ბაქო დამ იწერებინა, რომ იქაც სასწავლებლები ძალიან ცოტაა და ხალხის მოთხოვნილებას ვერ აკმაყოფილებს; ამიტომ კერძო რეალური სასწავლებლის გახსნაზედ ლაპარაკობენო.

რუსული გაზეთების სიტყვით, ამსტერდამის ხალხთა — შორებრივს გამოფენაზედ ოქროს მედლები მიუღიათ ობილისელებს: პ. მაკაროვს და ბოდიეის ლინოებისათვის და ბაქოელებს: ტავიეის და ძმებს სარქისოვებს მინერალურ ზეთისათვის.

როგორც ეტყობა მიშჩენკოს ამბავს უნაყოფოდ არ ჩაუვლია. ბუმბურში მომხდარა სწორედ ამ გვარივე ამბავი: ერთს ოჭიცრუს მეორე მოუკლავს უეცრად რევოლვერის დახლით იმის გამო, რომ ჩხუბში დაეკრათ ერთმანეთისათვის და მკვლელს ვერ აეტანა ოჭიცრის მუნდრის შეურაცხება.

ჩვეულებრივ ქრონიკას ისე ვერ გავთავებთ, რომ რომელსამე მამასახლისზედ უკმაყოფილება არ გამოეცხადათ. ღღეს ჯერი წყნეზედ მიდგა. აი რასა გვეწრს ერთი ალბად გულ-დამწვარი პირი იქაურ მამასახლისზედ:

ჩვენი მტერიც ნუ ამყოფა ამ გვარ მოხელეების ხელში: კვირა არ გაივლის, რომ დაე-ღარაბა არ ასტეხონ და შტრაფის ფულები ხან ცუდ-უბრალოზედ, ხან სამართლიანად წართმეული სადმე არ გააქონონ. ამ ქამად ჩვენში ერთი გამოცდილი კაცი არ არის, რომ მათი ურიგო ქცევა საბრალო გლეხებს ჩაგონოს... მაშ ისევე ჩვენა კეთხოთ: სად არის თქვენს მეტი შეუძლო კაცის სამ მანეთიანები, რომ ძოდის გზის გაკეთებაზედ მარტო-ხელკაცებს გამოართვა? მის მისცა ანგარიში? — გვაცნობოს. აბრაამა ძახელის-შვილს რომ ათი მანათი ჯარიმა წაართვა, რა კეთილ საქმეს მოახმარა? ძონა ბლახანს-ძე ძახელი-შვილს შარშან და ეხლა რომ წაართვეს შეიდი მანათი და ათი მათური, რა უყვეს? ბიორგი ბეციაურის თხუთმეტი მანათი ვის მისცეს? და სხვ. და სხვ. ბევრს ვიკითხავდი კიდეც, მაგრამ ტყუილად თავი რაზედ აეტიკოვო, რომ ჯერ პირველის პასუხიც არ მიმიღია!

1 ს ოქტომბერს დილით უეცრად გარდაიცვალა ობილისში ჩვენის ქალაქის თავად ნამყოფი თ. იაზონ თუმანიშვილი.

ჩვენს ცხენის რკინის გზას მოცილე გამოუჩნდა. მალაგნებს გაუკეთებიათ სწორედ ამ ვაგონების მზგავსი ომნიბუსები, რომელნიც ქალაქში სხვა-და-სხვა მზარეს ივლიან, განსხვავება მხოლოდ ეს არის, რომ ამათ რელსები არ ეჭირებათ.

«ღრომის» კომესკონდენსია.

თელავი. წინააღმდეგობა ჩვენსა და სხვა მის გვარ ქალაქებისა, ჩვენს თელავს მუდამ წელს ზაფხულში არა-ჩვეულებრივ ცხაკელებს. მიზეზი ამ ცხაკელებისა არის ჩვენს სწავლის მიმდევარ სხადგანდობა, რომელიც მხოლოდ ზაფხულში ასრესებს თავის სამშობლო ქალაქში დაბრუნებას. თუმცა ამ სხადგანდობის მოქმედებას თითქმის მუდამ ერთი და იგივე მიმართულება და სხვა რეზი აქვს, სახელადობრ თეატრი, მაგრამ ამისათვისაც ჩვენ, თელაველნი, მადლობელნი ვართ მისა.

მაგრამ ამ ვიწრო სხადგანდობას, წინა წლებთან შედარებით, წელს რაგონდარე უფრო ნაკლები ენერჯია და ხალხის გამოიხინა ამ სხადგანდობამ. ამ სხადგანდობისაგან მდგომარე ზაფხულს იყო გამართული სულ ორი წარმოდგენა და ორივე ქველ-მოქმედების მიხინათ. უკანასკნელი წარმოდგენის სრული წმინდა შემოსავალი გარდაეცა ერთს გურდელე-ლაურში მცხოვრებ გლეხის ოჯახსა, რომელსაც ამ ზაფხულს კარზედ დადგმული ეხან და სახლ-გარი სრულიად გარდაეწვა...

მაგრამ, რაც ვერ ითავა ჩვენს სხადგანდობამ წელსა, ის შეასრულეს თბილისის სცენის მოყვარებმა. იქნებოდა მარამობისთვის ოცი, ოცდათელავში ჩამოვიდნენ ქართულის თეატრის საუკეთესო წარმომადგენლები: კ. აბაშიძე, ბ. აბაშიძისა და ბ. მესხივე. ამათი მოსვლა და წარმოდგენების გამართვა ერთი იყო. ნახევარ თვის განმავლობაში ამათ გამართეს ოთხი წარმოდგენა და მათ თითქმის ყელამდის გავაძღეს ჩვენ, თელაველნი, ქართულის წარმოდგენებით. უკანასკნელის წარმოდგენის წმინდა შემოსავლის მუთხედი (22 მანეთი) მოხსენებულთ პირთა შექსწირეს ი. პ. რ — შვილის ღარბთა ქალთა სკოლას მის სასწავლო ოთახის მოსაწყოებათ. ამანვე სკოლამა ჯერედ არ დაასრულეს, მარმანდელი წარმოდგენებიდან შესწირეს შვიდი თუმანი. ამ სტრატეგების დამწერი ისწავის სხარეს შემწირველთა, რომ დღეს მათი დიდი-ხნის სურვილი — თელავში ღარბთა ქალების სკოლის დაარსება — განსორცელებულია და ორმოც-და-ათ ქალამდის უკვე სარგებლობს ქესაერის სწავლითა და მომდგრებთა.

რუსეთი

— ბაზ. «მოსა» გაუგონია, რომ სათემო (ВОЛОСТЬ) ბიბლიოთეკების დაწესებას აპირებენო და ამის შესახებ პროექტიც წარუდგინეს ხალხთა განათლების სამინისტროსაო.

— ამავე გაზეთის სიტყვით, პეტერბურგში წესდება საქალო უმაღლესი მედიცინური სასწავლებელი, რომელიც უნდა აშენდეს და ინახებოდეს კერძო სწავლებით, მაგრამ შემდეგში, თუ გარემოება მოითხოვს და რიგიანად წავა საქმე ამ სასწავლებელში, მმართველობა იმუამდგომლებს, რომ მასაც მიეცეს ნიეთიერი შემწეობა იმ წესით, რა წესითაც ექ

ლევთ უმაღლესთ საქალო კურსთა ხალხთა განათლების სამინისტროსგან და ეძლეოდით საქალო საექიმო კურსთა სამხედრო სამინისტროსგან. ამასთანავე, ამბობს იგივე გაზეთი, სასარგებლოდ დაინახეს ქალებისგან საფთიქო ნაწილის შესწავლა და ამისათვის ეს საქმეც გადასცეს მედიცინურს რჩევას განსახველად.

— ტყეთა დეპარტამენტში აღუძრათ კითხვა იმაზედ, რომ 1879 წელს დადგენილი ტყის ტაქსები შეიცვალოსო. ამბობენ, რომ ტყის დიდს ფასებს დაადებენო.

— იწერებინან, რომ შაქარი უფრო გაძვირებულა. ამის მიზეზად ის მოჰყავთ, რომ ზოგიერთა სპეკულიანტებს გაუფრცხლებიათ ხმები, ვითომც ერთს ბირჟის ვილაცა დიდს ბობოლას შეესყიდოს რაც რამ შაქარი იყო, მაგრამ ეს მტკნარი სიტყუევა, რადგანაც ბირჟისავენებში ამტკიცებენ, რომ მართალია, გაიყიდა შაქარი, მაგრამ გაყიდული რაოდენიმე ათასს ფუთსა არ აღემატებაო. რასაკვირველია, ამ გვარი ხმების გავრცელება სპეკულიანტების ხრიკია, რომელსაც იმიტომ ხმარობენ, რომ შაქარი ძვირად გაყიდონ. უკანასკნელს აზრს ისიც ამტკიცებს, რომ ბირჟისავე ცნობებით, იმოდენი ჭარხალი მოსულა, რომ ახალი შაქრის ქარხნების გაღებასაც ჰფიქრობენო, მაშასადამე შაქარი ბლომად უნდა იყოსო.

— ზაზ. «რუსკი ტურიერს» გაუგონია, რომ ნასწავლი ბებიების ინსტიტუტი გაიხსნება და ამ ინსტიტუტში კურს-შესრულებულებს პრაქტიკის უფლება მიენიჭებათო, მაგრამ სახელმწიფო სამკურნალო ნაწილის სამსახურში შესვლის უფლება კი არ ექნებათო.

— ამავე გაზეთის სიტყვით, რაოდენსამე სოფლელ მამულის მებატრონეთ განუზრახავთ სთხოვონ შინაურ საქმეთა და სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროთ ნება-რთვა მწერთა მკოდნე პირების (ენტომოლოგების) ხალხთა შორებრივის კონგრესის მოხდენისა 1884 წელს.

უცხოეთი

უცხო ქვეყნებს გაზეთებს ეხლა დღის ვარძად აქვთ მეფე ალფონსის შეურაცხება, რომელზედაც წარსულ № №-ში ჩვენც დაწვრილებითა გვქონდა მოყვანილი ცნობები. რომ უკეთ გავაცნოთ ჩვენი მკითხველები იმ შთაბეჭდილებას, რომელიც ამ პოლიტიკურმა მოვლენამ მოახდინა მეროპაში, გამოვარკვეთ მოკლედ უცხო ქვეყნების გაზეთებისგან გამოთქმულს აზრს ამ საგნის შესახებ.

მაგრამ ვიდრედის ამას შევუდგებოდეთ, საჭიროდ ვრაცხთ რამდენიმე სიტყვით გამოვხატოთ ის გარემოებანი, რომელნიც წინა უძღოდენ მეფე ალფონსის შეურაცხებას.

მკითხველებს ესმოდებათ, რომ მეფე ალფონსი, ვიდრედის ბერმანიში წავიდოდა, საფრანგეთში მისვლა მოიწადინა, მაგრამ საფრანგეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტმა ბრევიმ არ მიიღო ის და ამისათვის იძულებული შეიქნა პირველად ბერმანიისკენ გამგზავრებულიყო. იქ, რასაკვირველია, ისე ღირსეულად დახვდენ, როგორც შეგვერის მეფეს და, სხვათა შორის, ბერმანიის მოხუცმა იმპერატორმა დანიშნა ის ულანის პოლკის შეჭად; ეს პოლკი სტრასბურგში იმყოფება, იმ სტრასბურგში, რომელიც 1870—71 წ. ომში პრუსიელებმა წაართვეს ფრანკლებს.

რესპუბლიკურს საფრანგეთს ჯერ ისედაც არაფრად ექაშნიკება საზოგადოდ მეფეები და, რაღა თქმა უნდა, რომ ფრანკლებს არ შეეძლოთ კარგად მიჰგებოდენ იმ მეფის სტუმრებას, რომელიც მათმა დაუძინარმა მტერმა, მათმა დამლუპველმა სახელმწიფომ ისეთის ამბით მიიღო და იმ პოლკის შეჭად დანიშნა, რომელმაც არა ერთი წვეთი სისხლი დაღვარა ფრანკლებისა წარსულს ომში.

აი ეს გახლავთ მიზეზი ისეთის შეურაცხებისა, რომელიც ფრანკლებმა მსაპანიის მბრძანებელს მიაყენეს.

ახლა მივუბრუნდეთ იმას, თუ რა შეხედულება აქვთ მეროპაზე ამ შემთხვევაზე.

წინად მადრიდიდამ მოსული ცნობები გვარწმუნებდენ, რომ მსაპანიის ხალხი ჯერ ძლიერ ააღელვა ამ შემთხვევამ და შემდეგ, როდესაც რესპუბლიკის პრეზიდენტმა ბრევიმ მთელი საფრანგეთის მაგიერად ბოდიში მოიხადა ალფონსის წინაშე, ხალხი დაწყნარდა და აღარც ის მანიჭესტაციები მოახდინა, რომელთაც საფრანგეთს უმზადებდაო; მაგრამ, როგორც უკანასკნელ ხანებში მოსული ცნობებიდან ვეუობილობთ, ხალხი ჯერაც არ დამვიდებულა და საფრანგეთისადმი უკმაყოფილება უფრო ძლიერდება.

ხალხის მღელვარებას მადრიდის გაზეთებმაც ბანი მისცეს და ერთ ხმით გაიძახიან, რომ საფრანგეთის მმართველობის ბრალია ის შეურაცხება, რომელიც პარიჟელებმა მსაპანიის მეფეს მიაყენესო; საფრანგეთის მმართველობა დამნაშავეა არამტყუ მართო მსაპანიის ხალხის წინაშე, რომლის გრძობა, პატიოსნება და ღირსებაც შეგინებულ-იქნა მისის მეფის შეურაცხებითა, არამედ მთელი განათლებულის ქვეყნის წინაშეცაო. ზოგიერთა გაზეთები უფრო გაბოროტებულნი არიან საფრანგეთის მთავრობაზე იმ გულ-გრილობისათვის, რომელიც მან გამოიჩინა ამ მანიჭესტაციის შესახებ და ამტკიცებენ, რომ ეს შეურაცხება მეფე ალფონსის შეურაცხება კი არა, საფრანგეთის ღირსების შეურაცხება იყოო.

თით მსაპანიის მინისტრებსაც არ ასვენებენ მადრიდელი გაზეთები და მეურაცხების მიზეზად მათაც ხდიან, რადგანაც არ დაუშალეს მეფეს ბერმანიის წასვლა; ისინი აცხადებენ, რომ მინისტრები პასუხს აგებენ კორტესების წინაშე, რომელნიც არაოდეს

არ დასთმობენ მსაპანიის შეურაცხებასაო.

მადრიდის ლიბერალურა გაზეთებიც ძალიან მკიცხავენ საფრანგეთს და სწერენ, რომ ჩვენ გვეგონა, ცოტა რამ ზდილობა და სტუმრის მოყვარეობის გრძობა ექნებოდათ პარიჟელს ანარხისტებსა და ამისათვის იმედი გვქონდა, რომ ეს გრძობა მაინც არ მოაქმედებინებდა მათ ამ უგვანს საქციელსაო.

მადრიდიდამ მოსული ამბებიდან, სხვათა შორის, იმასაც ვეუობილობთ, რომ იქაურს მუნციპალურს რჩევას გადაუწყვეტია გამოუცხადოს მეფეს თვისი გულის-წყრომა, რომელიც საფრანგეთმა მსაპანიის შეურაცხებით გამოიწვია. ეს შემთხვევაც, თუ მართალია, ცხადად გვიხატავს იმ უკაცოფილებას, რომელსაც ესპანიელები გრძობენ საფრანგეთისადმი.

მართო კასტელიარის ორგანიზაციამ შეიძებს ხალხს და ამტკიცებს, რომ ესპანიის საფრანგეთთან მტრული დამოკიდებულება სარგებლობას მოუტანს მხოლოდ ბერმანიას, რომელმაც ასე ოსტატურად ჩათესა ღვარძლი ორთა მოძმე ლათინთა ხალხთ შუაო.

მსაპანიის ხალხზე ნაკლებ არც ბერლინში თურმე არიან ვაცხარებულნი ფრანკლებზე და მათს მმართველობაზე.

იქაური ოფიციალური გაზეთები, რასაკვირველია, შემთხვევას არ დაჰკარგავენ, რომ ცოტაც არის არ წაეკრათ საფრანგეთისათვის. — «ფრანკლები იმ გვარად იქცვიან, რომ ლამის მთელი ქვეყანა მოიძულონ», — გასძახიან ისინი, — «იმათ ის არ იქმარეს, რომ შეურაცხებულს შევიცარიო, გადაიმტერეს იტალია და მის ხელმწიფის თათის მოყვარეობას შეეცნენ და ახლა თათის სამხრეთის მეზობლებსაც უნერგავენ თვისადმი მტრობას და სიმძულვარეს. ნემეცებისთვის ამ გვარი მანიჭესტაციები სასარგებლონიც არიან».

საზოგადოდ პრუსიის მწერლობა წრეს გადასულა საფრანგეთის ლანძღვაში და ისეთი საძაგელი სახელი აღარ მოიპოვება, რომელიც მას არ ეწოდებინოს საფრანგეთისათვის. ზოგიერთა გაზეთები იქამდინაც მივიდნენ, რომ საქვეყნოდ დალაღებენ: «განა შესაძლებელიდაა, იქონიოს ვინმე კავშირი იმისთანა სახელმწიფოსთან, რომელშიაც ამისთანა საძაგლობა ხდება და მმართველობა იქამდინსუსტია, რომ ვერა გაუწყვიარა და ხმა ვერ ამოუღია?»

მენაშიაც სწორედ ისეთივე აზრი აქვთ შედგენილი ალფონსის გაუპატიურებაზე, როგორც ბერლინში. მხოლოდ იქ იმას კი ამბობენ, რომ ეს შემთხვევა იმოდენად ავსტრიის წინააღმდეგ არ იყო მიმართული, რამდენათაც ბერმანიის წინააღმდეგ, რომელსაც, რასაკვირველია, უფრო უნდა სწყენოდა. ზოგიერთა ვენური გაზეთები ურჩევენ საფრანგეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტს დაითხოვოს თავის მინისტრები, რომელნიც ასე გაუბედურნი და სუსტნი ყოფილან.

ახლა ვნახოთ თვეთა წინააღმდეგ რაღას ჰფიქრობენ საქვეყნოებში.

პარიჟში საზოგადო აზრია, რომ ეს დემონსტრაცია უცებ არ მომხდარა და მართო უბრალო, ქუჩის მაწანწალო, უსაქმურ ხალხს არ მოუხდენია; პარიჟელების აზრით შეურთებელთა გაზეთებმა წინააღმდეგ მოამზადეს, წააქეზეს ხალხი ამ დემონსტრაციისათვის; ჯერ მეფე ისევე ბერმანიის იყო, როდესაც ეს გაზეთები ბეჭდადენ თავიანთ ფურცლებზე მის ლანძღვასა და ამგვარად წინააღმდეგობას აძლევენ ხალხს მის წინააღმდეგ. ამიტომაც ფრანკლები არა მალევენ, რომ ალფონსის ამ გვარი მიღება წინააღმდეგ მოფიქრებული, წინააღმდეგობრივი და მომხადებული იყო.

მაგრამ პრეზიდენტს გრევის ძალიან აქებენ ბოდიშის მოხდისათვის და ამტკიცებენ, რომ ბრევის ამ გვარმა საქციელმა მოსპო საფრანგეთსა და ესპანიას შუა ყოველივე უკაცოფილება და უცხო სახელმწიფონიც დარწმუნებდინან, რომ საფრანგეთს არავითარი შეუფერებელი საქციელი არ მიუძღვის ამ საქმეში, პირველად თვით მანვე განიკცხა პარიჟელების მოქმედება და ამით შეასრულა მის მოვალეობა, რომელიც კისრად ედგა, როგორც განათლებულს ქვეყანასაო. ამას მიხედა თვით მეფე ალფონსიც და საქვეყნოდ გამოაცხადა, რომ საფრანგეთი მის შეურაცხების საქმეში არაფერს შეუშიაო.

ზოგიერთა რესპუბლიკური ჟურნალ-გაზეთები კი სრულიად სხვა კილოზე ლაპარაკობენ. იმათ თითქოვერ შეუგნიათ — რა შეურაცხება მიაყენეს მსაპანიის მეფესა და თითქო ჰფიქრობენ, რომ თვით ალფონსია დამნაშავე ამ საქმეში და იმან უნდა დააკმაყოფილოს საფრანგეთი, პირველად იმისათვის, რომ ის ჰამბურგში მივიდოდა და მფორთვაც იმიტომ, რომ იმან იმპერატორი პოლკელმისგან საპატიო ტიტული მიიღო. თუ ამით არა, სხვაფრივ არაფრით არ შეიძლება ახსნას ის კილო, რომელზედაც ისინი ლაპარაკობენ. აი, მაგალითებრ, ერთი ჟურნალი, სხვათა შორის, რასა სწერს: «მსაპანიის მონარხის ეხლანდელი შინაური მდგომარეობა ძალიან კრიტიკულია. ის მოვალეა შინ ლიბერალური იყოს და თუ საფრანგეთის მეგობრობა არა მსურს, გარეშე საქმეებში მაინც ნემეცების წინააღმდეგს პოლიტიკას უნდა მისდიოს. ჩვენის აზრით მხოლოდ ამ საშუალებით შეუძლიან ბურბონებს ესპანიის ტახტზე ჯდომა. საფრანგეთის რესპუბლიკელები, დაინახენ თუ არა, რომ ალფონს XII-ის მმართველობა იქამდინ განემეცდა, რომ საფრანგეთის მტრების მხარე დაიჭრა, მაშინათვე ესპანიის რესპუბლიკელებს მიემხრობიან».

დასასრულს, არ შეიძლება არ მოვიხსენიოთ ისაც, რომ რაც საფრანგეთში მესამე რესპუბლიკა არსებობს, იქ არც ერთი ევროპის ხელმწიფე არა ყოფილა და მეფე ალფონსის იქ მისვლა პირველი მაგალითია.

ანგარიში

სამეგრელო სასულიერო სასწავლებლის მართვის სამდევლოებას თანახმად წესდებათა სას. სასწ. § 24, მ. 10 აგვისტოს 1882 წ. ვიდრე 1 სექტემბრამდე 1883 წ-სა.

შემოსავალი:

შვარი ბლალაჩინთა, რომელთაც შემოიტანეს ფული:	კომლთა რიცხვი		ვერგვინა კებისა		ეკლესიებისა		რომელი წ. ანგარიშში	დრო ფულის შემოტანისა
	მან.	კაპ.	მან.	კაპ.	მან.	კაპ.		
1) დეკანოზი მაჭაყარიანი	200						1882	10 მაისს 1883 წ.
	100						1883	
2) დეკანოზი სისორდია	220		10	80	43		1882	27 მაისს 1883 წ.
იმანვე დარჩენილი 1880 წლიდან მარტივლში სახლის შეკეთებისა	33	60					1880	10 სექტემბ. 1882 წ.
3) ბლალაჩ. მღვდელი ძალანდარიშვილი	208	55	15		25		1882	9 ნოემბერს, 1882, 10 მარტს და 28 აგვისტ. 1883 წ-სა.
	68						1883	
4) ,, ,, ბოშუა	293						1882	20 ნოემბ. 16 დეკემბ. 1882 წ.
5) ,, ,, ჩხენკელი	95						1882	11 იანვარს 1883 წ.
6) დეკანოზი მეტეარგია	659	10			30		1882	13 დეკემბ. 1882 წ.
7) ბლალაჩინი მღვდელი ხუბუნი	240	95			20		1882	15 იანვარს 1882 წ.
8) ,, ,, ძავეთარაძე	203	40			11		1882	15 დეკ. 1882 და 17 მარტს 1883 წ.
9) ,, ,, ბერაძე	425	10			35		1882	18 დეკ. 1882 წ. 10 მარტს 1883 წ.
10) ,, ,, ალშიბაია	400				26		1882	15 დეკ. 1882 წ. 15 იანვ. 1883 წ.
11) ,, ,, მლიაეა	70						1881	16 დეკემბ. 1882 წ.
	100						1882	
12) ,, ,, ანჯაფარიძე	379	35	15				1882	26 ოქტომბ., 23 დეკ. 1882 წ.
13) ,, ,, ბერსამია	128	80					1882	23 დეკ. 1882 წ. 17 თებერ. 1883 წ.
14) ,, ,, ძარანაძე	416						1882	20 აგვისტ. 1883 წ.
15) მარტივლის კრება	56	10					1882	10 მაისს, 20 აგვისტოს 1882 წ.
							1881	
							1882	15 მარტს 1883 წ.
ძირითა ჯამი	4296	95	40	80	201		სრულიად	4538 მ. 75 კ.

გასსავალი

იქმნა დახარჯული აგვისტოში 1882 წლისა თანახმად წინა წლის სმეტისა ჯამაგირად:

მან.	კ.	მან.	კ.
1) მასწავლებელს პირველ დაწესებითი მოსამზადებელი კლასისა	42 87	11) ოცი წასაყენი შუა საყენი 12 მან.	240 ,,
2) მასწავლებელს ქართული ენისა უკულ კლასებში	38 33	12) ქირა სასწავლებლის სახლისა	400 ,,
3) მასვე შვიდი გავეთილის ფასი რუსულ ენისა უმცროს განყოფილებაში მოსამზადებელი კლასისა	11 43	13) ქირა ზედამხედველის სახლისთვის 1-ს იანვარამდე 50 მან., ხოლო პირველ იანვრიდან პირველ სექტემბრამდე 139 მ. 98 კ., სრულიად	189 28
4) მასწავლებელს რუსული ენისა უფროს განყოფილებაში მოსამზადებელი კლასისა შვიდ გავეთილში	11 43	14) ქირა ზედამხედველის თანაშემწის სახლისა	150 ,,
5) მასწავლებელს სამღრთო ისტორიისა უმცროს და უფროს განყოფილებისა მოსამზადებელ კლასისა	10 ,,	15) ექიმის სასწავლებლისა	200 ,,
6) არითმეტიკის მასწავლებელს იმავე განყოფილებაში	13 33	16) ფერშალს სასწავლებლისა (გარდა იმისა, რომელიც შეგიძლება სწავლის ფულიად ეძლევა)	40 ,,
7) ყურის მგდებელს (надзирателю) მოწაფეთა	35 ,,	17) ნახევარი ფასი წამლისა, რომელიც დაიხარჯა მოწაფეებზე (მეორე ნახევარი ეძლევა საერთო წოდების მოწაფეთა ფულიად)	100 ,,
8) წვერთ სამმართველოსა სამღვდელთა მხრივ	12 49	18) შემწობა 11 ობოლ მოწაფეთა თითოც ოცი მანეთი	220 ,,
9) მწერალს, მოსამზადებელს და წვლილმანი საგანგებო სარჯი	27 33	19) არხიტექტორს კლანხანკის პლანის და სმეტის შედგენაში ბრძანებისამებრ უკლად სამღვდელთა იმურობისა	100 ,,
1882/83 წლის განმომავლობაში თანახმად სმეტისა მე XVI კრებისაგან შედგენილისა.		20) წვერთ რევიზიის კომიტეტისა თანახმად ბრძანებისა იმურობის უკლად უსამღვდლოთა	30 ,,
1) მასწავლებელს დაწესებითი კლასისა თვეში 43 მ. 50 კ.	532 ,,	21) დაბეჭდვითი წლის შემოსავალ-გასავლის ანგარიშისა «მრმაში» და ცალკე ფურცლებად	17 ,,
იმასვე საყურისმგებლო მოწაფეებზე თვეში 5 მ. 11 კ.	56 21		
2) მასწავლებელს ქართული ენისა უკულ კლასებში თვეში 48 მ. 33 კ.	579 96		
იმასვე საყურისმგებლო თვეში 5 მ. 11 კ.	56 21		
3) მასწავლებელს რუსული ენისა უმცროს და უფროს განყოფილებაში მოსამზადებელი კლასისა	219 96		
იმასვე საყურისმგებლო	56 21		
4) მასწავლებელს არითმეტიკისა იმავე მოსამზადებელ კლასების განყოფილებაში	159 96		
იმასვე საყურისმგებლო	56 21		
5) მასწავლებელს სამღრთო ისტორიისა იმავე მოსამზადებელ კლასებში	120 ,,		
იმასვე საყურისმგებლო	56 21		
6) საყურისმგებლო მასწავლებელს ლათინური ენისა	56 21		
7) საყურისმგებლო ბერძნული ენის მასწავლებელს	56 21		
8) ცალკე ყურის მგდებელს თვეში 35 მან.	420 ,,		
9) წვერთ სამმართველოსა სამღვდელთა მხრივ	100 ,,		
10) მწერალს, წვლილმანი სარჯი განგებარაზე და ჯამაგირი მოსამზადებელი	327 97		
		ამ ჯამის უნდა მოემატოს ჯამი იმ ფულისა, რომელიც დახარჯა სასწავლებელს 1882 წ. იანვრიდან ვიდრე იმავე წლის აგვისტომდე, რადგან, როგორც წინა წარდგენილს ანგარიშში არის გამოცხადებული სარჯი იგი გამოყოფილად სასწავლებლის საერთო წყაროდან, რადგანაც, 1882 წლის ფულმა დაიწყო შემოსავალს მხოლოდ სექტემბრიდან, როგორც წინა ამ ანგარიშის შემოსავლის ნაწილიდან	2681 60
		სრულიად	7423 41
		ამ ჯამიდან რომ გამოირჩეს ჯამი შემოსავლისა (7423 მ. 41 კ.—4538 მ. 75 კ.) მივიღებთ 2884 მ. 66 კ., რომელიც შედგენს კლას სამღვდელთაგან ამ 1 სექტემბრამდე 1883 წელს.	